

מ"ת 1728/07/14 - מדינת ישראל נגד אורי היילו

בתי המשפט

מ"ת 1728-07-14
11 אוגוסט 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופט אמיר דהאן

מ"ת 1702-07-14

המבקשת

בעניין: מדינת ישראל

נגד

אורי היילו (עציר)

המשיב

נוכחים:

המבקשת באמצעות פרקליטות מחוז דרום, ע"י יוגב קורן

המשיב, הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד עפרה סיבוני

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשת המאשימה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

המשיב אורי היילו, ת.ז. *****, יליד 1982, מקרית מלאכי, נעצר ביום 28/6/14 וכתב אישום הוגש בעניינו ביום 1/7/14.

כתב האישום:

המשיב הואשם בכך שביצע מעשה מגונה בפומבי פעמיים, באותו לילה, והוא ליל ה- 28/6/14.

המעשה כלל התערטלות בפומבי ואוננות בחדר קצינות בבסיס צבאי.

עמוד 1

ראיות לכאורה:

הצדדים לא חלקו בתחילה על ראיות לכאורה למעשה עצמו והסכמתם זו בדין ובעובדות יסודה.

בדין היום, עדיין לא חלקו הצדדים על ראיות לכאורה לביצוע המעשה אלא שהסניגורית העלתה טענה משפטית ולפיה כתב האישום אינו מגלה עבירה:

סעיף 349 (א) לחוק העונשין הוא המסדיר את העבירה והוא כולל מספר חלופות:

349. (א) העושה מעשה מגונה בפומבי בפני אדם אחר, ללא הסכמתו, או העושה מעשה כאמור בכל מקום שהוא תוך ניצול יחסי תלות, מרות, חינוך, השגחה, עבודה או שירות, דינו - מאסר שנה.

טוענת הסניגורית כי המקום שבו נעשה המעשה לא היה מקום פומבי, שכן איננו עומד בהגדרת המונח "פומבי" בחוק העונשין.

הגדרת "פומבי" מופיעה בסעיף 34 כד לחוק העונשין:

34. כד. לענין עבירה -

"פומבי", לענין מעשה -

(1) מקום ציבורי, כשאדם יכול לראות את המעשה מכל מקום שהוא;

(2) מקום שאינו ציבורי, ובלבד שאדם המצוי במקום ציבורי יכול לראות את המעשה;

כמו כן יש להוסיף לדין זה את הגדרת המונח "ציבור", אשר הוא חלק מהגדרת המונח "פומבי".

"ציבור" - לרבות כל חלק ממנו העלול להיפגע מהתנהגות שעליה מדובר בהקשרו של מונח זה;

עיון בהגדרת "ציבור" מביא את בית המשפט לדחות את הטענה שנטענה, שכן "ציבור" הינו הגדרה הכוללת כל חלק מן הציבור, ציבור החיילות השוהות במגורי החיילות עונה להגדרה האמורה בחוק העונשין, שכן בוודאי הן חלק מן הציבור העלול להיפגע מהתנהגות בהקשרו של המונח הזה ובמקרה זה עם מעשה מגונה שמבצע אדם באבריו הפרטיים בפני אותו ציבור.

זאת ועוד, ולמעלה מן הצורך, ניתן להבין כי העבירה בוצעה הן בהקשר של עבודה והן בהקשר של שירות. הקשר של עבודה מצידו של המשיב והקשר של שירות מצידם של הנפגעות.

אשר על כן אני קובע קביעה לכאורית שאיננה שומטת את הבסיס לטענה זו בבית משפט שלאישום כי המקום שבו ביצע המשיב לכאורה את העבירות הינו מקום "ציבורי" העונה הן להגדרת "פומבי" והן להגדרת "ציבורי".

עילת מעצר:

עבירות מין עשויות לקיים עילת מעצר בתנאים מסוימים, גם אם אין הן כרוכות, בפרט כאשר מדובר בכניסה

לחדר מגורים שבו שוהות נשים כמו במקרה שלפנינו.

מסוכנותו של המשיב מתגברת כאשר מביאים בחשבון את עברו הפלילי החמור והאלים, המשיב הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, פציעה כשעברייין חמוש ופציעה או חבלה זדונית שלא כדין.

עיון בגזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר גזר את דינו של המשיב לשש שנות מאסר בפועל, מעלה תכנים המבססים את מסקנת המסוכנות באופן שאינו משתמע לשתי פנים.

המדובר במעשים של אלימות קשה ונמשכת כלפי בת זוג, אשר נלוו אליה דרישות לכסף, במקרה אחר דרש המשיב מבת זוגו להסיר את בגדיה ולאחר שצייתה הצליף בה בחגורה בכל חלקי גופה, במקרה אחר איים עליה להורגה בסכין, במקרה נוסף דקר בסכין ארוכה את בת זוגו במפשעתה, הסכין חדרה לעומק 10 ס"מ וגרמה לנקבים במעי הדק.

המקרים כאמור הינם מקרים חמורים אשר כולם בוצעו כלפי אשה ובהקשרים של חלקי גוף מוצנעים והסרת בגדים אשר הם הקשרים שלא ניתן להטיל ספק במסגרת המינית שלהם.

אשר על כן, אני קובע כי צרוף הנסיבות של העושה והמעשה מעלה מסוכנות ברורה המקימה עילת מעצר ובכך חוזר על החלטתי מיום 15/7/14.

אכן, מאז חטא המשיב במעשים הקשים האמורים בת"פ (מחוזי ב"ש) 40004-08, לא עבר עבירה נוספת, אך בהתחשב בעובדה ששוחרר מכלאו רק בחודש דצמבר 2013 אין הדבר עומד בהכרח לזכותו.

לאחר הדיון ביום 15/7/14 הפניתי את המשיב לתסקיר שירות המבחן, תסקיר זה הוגש ביום 4/8/14 והוא מנתח את מסוכנותו של המשיב הן בהקשר המיני והן בהקשר של צריכת אלכוהול וכן לאחר שכלול כל הפרמטרים, העריך שירות המבחן כי ישנה רמת סיכון אותה ניתן לצמצם באמצעות חלופה הכוללת פקוח אנושי מלא, איזוק אלקטרוני, פיקוח אחר הימנעות מצריכת אלכוהול ותוכנית ייעודית למכורים לאלכוהול.

דא עקא, שאפשרות זו נשללה על הסף היות ומסגרות אלה אינן מקבלות אנשים החשודים בעבירות מין.

שירות המבחן ראיין שני ערבים ולאחר התלבטות מרובה ציין כי ניתן לשקול בחיוב שחרור לחלופה בבית אימו של המשיב בהשגחת אימו ודודו בתנאים של מעצר בית מלא, הכולל איסור צריכה של אלכוהול.

מאז הוגש התסקיר, התקיימו מספר דיונים בפני בית המשפט.

בדיון מיום 7/8/14 בפני כב' השופט נחמיאס, לא הופיעו הערבים והדיון נדחה להיום.

גם היום לא הופיעו הערבים.

העבירה שבה נאשם המשיב הינה עבירה אשר בדרך כלל ניתן להפיג את המסוכנות הנובעת ממנה באמצעות חלופה מתאימה, יחד עם זאת, נסיבותיו המחמירות של המשיב, רמת הסיכון הגבוהה העולה ממנו והעובדה שפעם אחר פעם הערבים אינם מתייצבים, אינה מאפשרת את שחרורו של המשיב לחלופה.

יאמר כבר עתה כי מסוכנותו של המשיב בהקשר שבו בוצעה העבירה ובתכיפות שלה למאסרו האחרון של המשיב ובהקשר שבו בוצעה העבירה אשר בעניינה נכלא ושחרר רק בחודש דצמבר 2013, מצביעה על תוצאה של מעצר עד תום ההליכים.

שירות המבחן גם הוא מציין את רמת הסיכון הנובעת מן המשיב וגורס כי המקום הראוי למשיב הינה קהילה טיפולית, גם להערכתו הדבר נובע מחוסר יכולתו של המשיב לשלוט בעצמו חרף עונשים קשים בפועל ועונשים מותנים קשים, שכבר נגזרו עליו.

למרבה הצער אין אפשרות לשלב את המשיב בחלופה טיפולית שכזו ועד שתתעורר אפשרות כזו, אין לדעתי מקום לשקול את שחרורו של המשיב לחלופה.

אשר על כן אני מור על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי בתוך 30 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו אב תשע"ד,
11/08/2014 במעמד הנוכחים.
אמיר דהאן, שופט